

BELED SURESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Kovulmuş ve taşlanmış şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla,

(Beled 90/1)

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ

Bu şehir önemlidir.

(Bakara 2/126)

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمْتِعْهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Bir gün İbrahim şöyle yalvardı: “Rabbim, burayı güvenli bir şehir yap! Buranın halkından, Allah’a ve ahiret gününe inananları her üründen yararlandır!” Allah da şöyle dedi: “Ayetleri görmezlikten gelene de bir süre iyilik yapar, sonra onu ateş azabına mahkûm ederim. Ne kötü hale gelmektir o!”

(İbrahim 14/35)

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ

Bir gün İbrahim şöyle dua etti: “Rabbim! Bu bölgeyi güvenli bir şehir haline getir. Beni ve çocuklarımı putlara tapmaktan uzak eyle.

(Al-i İmran 3/96)

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ

İnsanlar için kurulan ilk ev, elbette Bekke’de olandır. Bereketlidir ve herkese doğru yönü göstereceği diye kurulmuştur.

(Al-i İmran 3/97)

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

Orada açık göstergeler, İbrahim'in durduğu yerler vardır. Oraya giren kişi, güvende olur. Bir yolunu bulup gidebilenlerin, o Beyt'te hac yapması, Allah'ın insanlar üzerindeki hakkıdır. Kim bunu görmezlikten gelirse bilsin ki Allah'ın kimseye ihtiyacı yoktur.

(Neml 27/91)

إِنَّمَا أَمْرُهُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّتِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأَمْرُهُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

De ki; “Ben bu şehrin Rabbine kulluk etme emri aldım. Burayı harem bölgesi yapan odur; her şey onundur. Bana, Müslümanlardan olmam emredilmiştir.”

(Kureyş 106/1)

لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ

Kureyşliler, sıcak ilgi gördükleri için,

(Kureyş 106/2)

إِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ

bu sıcak ilgiyi, kış ve yaz yolculuklarında da gördükleri için

(Kureyş 106/3)

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ

Bu Beyt'in Rabbine kulluk etsinler!

(Beled 90/2)

وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ

Bu şehirde senin can güvenliğinin olmasa bile önemlidir!

(İsra 17/76)

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبُثُونَ خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا

Seni bu topraklardan çıkarmak için yerinden oynatmak üzereler. Çıkarırlarsa senden sonra burada fazla kalamazlar.

(İsra 17/77)

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا

Senden önce gönderdiğimiz elçilere uygulanan kanun budur. Bizim kanunumuzda bir değişiklik bulamazsın.

(Beled 90/3)

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ

Ana-baba ve evlat da önemlidir.

(Ahkaf 46/15)

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

Biz insana, ana babasına iyi davranma görevi yükledik. Anası onu zahmetle taşımış ve zahmetle doğurmuştur. Onu taşımasıyla sütten kesmesi otuz ay sürer. Ne zaman ki güçlü ve kuvvetli haline gelir ve kırk yaşına da erişirse der ki: “Ey Rabbim! Fırsat ver de bana ve ana babama verdiğin nimetlere karşılık görevlerimi yerine getireyim. Rız olacağın iyi işler yapayım. Soyumdan gelenleri de benim için iyi evlatlar eyle. Ben sana döndüm, sana tam teslim olan Müslümanlardanım.”

(Ahkaf 46/16)

أُولَئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ

İşte bunlar, kendilerine verilen söz gereği, kabahatlerine bakmayıp yaptıklarının en güzelini esas alarak Cennet ahalisi arasına soktuğumuz kimselerdir.

(Ahkaf 46/17)

وَالَّذِي قَالَ لِيُؤْتِنَا إِفٍّ لَكُمْ مَّا أَتَعَدَّانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلْتُ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَيَلْتَكُمُ الْإِنْفِ أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ وَوَعَدَ اللَّهُ حَقًّا فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

Anasına, babasına şöyle diyen de vardır: “Yazık size! Tekrar dirilmekle mi korkutuyorsunuz? Benden önce nice nesiller öldü de ne oldu?” Onlar ise, yardım ve destek için Allah’a yalvararak evladına: “Sana yazık oluyor; artık inan. Allah’ın verdiği söz doğrudur!” derler. Ama o, şöyle der: “Bu olsa olsa eskilerin masalları olur.”

(Ahkaf 46/18)

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ

Bu gibiler, daha önce gelip geçmiş insan ve cin toplumları içinden şu sözü hak edenlerdir: “Onlar kaybetmişlerdir.”

(Beled 90/4)

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ

Biz insanı, bütün zorlukları göğüsleyecek güçte yarattık.

(Tin 95/4)

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ

İnsanı, en güzel donanımda yaratırız.

(İnsan 76/28)

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَلْنَا أَمْنَالَهُمْ تَبْدِيلًا

Onları, bağ dokuları güçlü olarak Biz yarattık. Tercih ettiğimiz zaman benzerleriyle değiştiririz.

(Beled 90/5)

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَفْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ

Kimsenin ona sınır çizemeyeceğini mi sanıyor!

(Necm 53/24)

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى

Acaba insan her istediğini elde edebilir mi?

(Kıyame 75/36)

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى

İnsan başıboş bırakılacağını mı sanıyor?

(Alak 96/6)

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيْطَغِي ۗ

Yok, yok... İnsan kesinlikle taşkınlık eder;

(Alak 96/7)

أَنْ رَأَهُ اسْتَغْنَى ۚ

Kimseye ihtiyacı kalmadığını görürse eğer!

(Beled 90/6)

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ۚ

Bir de “Yığınla mal harcadım.” diyor.

(Al-i İmran 3/116)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Kâfirlik edenlerin /ayetleri görmezlikte direnenlerin malları da çocukları da Allah katında hiçbir işlerine yaramayacaktır. Onlar o ateşin ahalisidir, orada ölümsüz olacaklardır.

(Al-i İmran 3/117)

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكْتَهُ ۖ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ

Bunların dünya hayatında yaptıkları harcamalar tıpkı, kendilerine yanlış yapmış bir topluluğun ekinini vuran soğuk rüzgar gibidir. Allah onlara yanlış yapmaz, ama onlar yanlış kendilerine yaparlar.

(Nisa 4/38)

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا

Mallarını insanlara gösteriş için harcayan, Allah'a da ahiret gününe de inanmayanlar vardır. Şeytan kimin yakını olursa o ne kötü yakındır!

(Enfal 8/36)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ
حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ

Ayetleri görmezlikten gelen kâfirler, mallarını, Allah yolundan engellemek için harcamaktadırlar, harcamaya da devam edeceklerdir. Sonra o mallar onlar için bir yürek acısı olacak ve mağlup olacaklardır. O kâfirler, Cehennem’de bir araya getirileceklerdir.

(Beled 90/7)

أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ

Kimsenin kendini görmediğini mi sanıyor?

(İnşikak 84/14)

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ

Rabbinin huzuruna asla çıkarılmayacağını düşünürdü.

(İnşikak 84/15)

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا

Ama düşünmeliydi! Çünkü Rabbi onu hep görüyordu.

(Beled 90/8)

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ

Ona iki göz vermedik mi?

(Beled 90/9)

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ

Bir dil ile iki de dudak!

(Beled 90/10)

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ

Ona apaçık iki yol gösterdik.

(Tegabun 64/2)

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Sizi yaratan O'dur. Sonra kiminiz ayetleri görmezlikten gelir, kâfir olur. Kiminiz de Allah'a güvenir, mümin olur. Yaptığınız her şeyi gören Allah'tır.

(İnsan 76/3)

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا

Ona doğru yolu gösterdik; ister görevini yapar, isterse o yolu görmezlikten gelir.

(Beled 90/11)

فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ

O, zor olanı göze alamadı.

(Beled 90/12)

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ

Zor olan yol hangisidir, nereden bileceksin?

(Beled 90/13)

فَأَكْرَبَهُ

Zor olan, hürriyetini kaybetmiş birini kurtarmaktır.

(Beled 90/14)

أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ

Veya kıtlık gününde birinin karnını doyurmaktır.

(Beled 90/15)

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ

Yakınlarından bir öksüzü,

(Beled 90/16)

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ

Veya bitkin hale gelmiş bir çaresizi kurtarmaktır.

(Beled 90/17)

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ

Aynı zamanda tam güvenen, birbirine sabrı tavsiye eden ve merhameti tavsiye eden biri
olmaktır.

(Asr 103/1)

وَالْعَصْرِ

Akıp giden zaman çok önemlidir!

(Asr 103/2)

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ

İnsan kesin olarak kayıptadır.

(Asr 103/3)

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ

Kayıpta olmayanlar; Allah'a inanıp güvenen, iyi işler yapan, birbirine sürekli doğruları hatırlatan ve sürekli sabırlı olmayı hatırlatan kimselerdir.

(Beled 90/18)

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

İşte sağcılar bunlardır.

(Vakıa 56/27)

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مِمَّا أَصْحَابُ الْيَمِينِ

Sağcılara gelince; ne mutlu sağcılara!

(Vakıa 56/28)

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ

Onlar da dikensiz sedir ağaçları,

(Vakıa 56/29)

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ

Salkım salkım muz ağaçları arasında,

(Vakıa 56/30)

وَزَيْلٍ مَّمْدُودٍ

Uzayıp giden gölgeliklerde,

(Vakıa 56/31)

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ

Akarsu boylarında,

(Vakıa 56/32)

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ

Bol meyveler,

(Vakıa 56/33)

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ

Tükenmeyen ve yasaklanmayan meyveler arasında,

(Vakıa 56/34)

وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ

Dayalı döşeli, yüksek yerlerde olacaklardır.

(Vakıa 56/35)

إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنِشَاءً

Biz o hurileri çok iyi yetiştirdik.

(Vakıa 56/36)

فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا

Her birini birer bakire kıldık.

(Vakıa 56/37)

عُرُبًا أَتْرَابًا

Güzel konuşurlar ve birbirleriyle yaşittirler.

(Vakıa 56/38)

لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ

Bütün bunlar sağcılar içindir.

(Vakıa 56/39)

ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ

Bir kısmı eskilerden,

(Vakıa 56/40)

وَتِلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ

Bir kısmı da sonrakilerdendir.

(Beled 90/19)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

Ayetlerimizi görmemekte direnenler de uğursuzlar sınıfıdır.

(Vakıa 56/41)

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مِمَّا أَصْحَابُ الشِّمَالِ

Solculara gelince; ne yazık uğursuz olan o kimselere!

(Vakıa 56/42)

فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ

Zehirli yerde, kaynar sular arasında,

(Vakıa 56/43)

وَزِلٍِّ مِنْ يَحْمُومٍ

Kara bir dumanın gölgesinde olurlar.

(Vakıa 56/44)

لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ

Orası ne serinletir ne de rahatlık yüzü gösterir.

(Vakıa 56/45)

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ

Onlar buraya gelmeden önce şımartılmışlardı.

(Vakıa 56/46)

وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ

Israrla büyük günahları işler dururlardı,

(Vakıa 56/47)

وَكَانُوا يَقُولُونَ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَأِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

“Ölüp toprağa ve kemiklere döndükten sonra gerçekten kalkacak mıyız?” diye söylenirlerdi,

(Vakıa 56/48)

أَوَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ

“Eski atalarımız da mı kalkacak?” derlerdi.

(Vakıa 56/49)

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

Onlara şimdiden de ki: “Evet, eskiler de sonrakiler de,

(Vakıa 56/50)

لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ

Hepsi belli günün belli vaktinde bir araya toplanacaklardır.”

(Vakıa 56/51)

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ

Siz, ey yoldan çıkmış yalancılar!

(Vakıa 56/52)

لَا تَكُلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ

Siz zakkum ağacından yiyeceksiniz.

(Vakıa 56/53)

فَمَالِؤُنَ مِنْهَا الْبُطُونَ

Karnınızı onunla dolduracaksınız.

(Vakıa 56/54)

فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ

Üzerine kaynar su içeceksiniz.

(Vakıa 56/55)

فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ

Susuzluktan yanıp kavrulmuş kimseler gibi içeceksiniz.

(Vakıa 56/56)

هَذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ

Bu, solcuların hesap verme günü ağırlanma biçimidir.

(Beled 90/20)

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ

Onların üstünde kendilerini kuşatmış bir ateş bulunur.

(Hümeze 104/1)

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ

Arkadan çekiştiren, kusur arayıp duran herkesin çekeceği var!

(Hümeze 104/2)

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ

Kendisi mal biriktirir ve durmadan onu sayar.

(Hümeze 104/3)

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ

Bir de malının kendini ölümsüzleştireceğini sanır.

(Hümeze 104/4)

كَأَلَّا لَيُبَدَنَّ فِي الْهُطَمَةِ

Yok yok; o, kesinlikle Hutame'ye atılacaktır.

(Hümeze 104/5)

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْهُطَمَةُ

Hutame nedir, sen nereden bileceksin!

(Hümeze 104/6)

نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ

O, Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir.

(Hümeze 104/7)

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْآفِئَةِ

Yüreklerle kadar işleyen,

(Hümeze 104/8)

إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ

Üzerlerine kapanmış,

(Hümeze 104/9)

فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ

Uzun direklerle çevrili ateş!
